

אחרי מות - קדושים

"וכי תבואו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל.." (ויקרא, י"ט, כ"ג) - זו מצוותם הראשונה של בני ישראל עם כניסתם לארץ. נטיעת העץ היא הדרך שבה מתקשר האדם אל מולדתו בעבותות אהבה בל ינותקו.

אמרו חכמינו: "אמר להם הקב"ה: אף על פי שתמצאו אותה מלאה כל טוב, לא תאמרו נשב ולא ניטע.. כשם שנכנסתם ומצאתם נטיעות שנטעו אחרים, אף אתם היו נוטעים לבניכם."

במדבר חיו אבותינו חיי בטלה, מן השמים ומן הסלע סופקו להם צרכיהם. לא כן עם כניסתם לארץ. תמה פרשת הניסים והחלה פרשת העמל המיגע.. כיוון שעמדו להיכנס לארץ ישראל אמר להם משה: כל אחד ואחד מכם יטעון מכושו על כתפיו ויצא ויטע לו נטיעות.

(מתוך: 'ממעייין האגדה' א. ארזי)

שיעור פרשת שבוע – שרה עברון

י מ י ה ח ו ל		שבת פרשת אחמ"ק	
04:58←05:05	זמן תפילין /טלית	18:58	הדלקת נרות
06:00	שחרית א'	19:05	14:00 מנחה
06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	-	שיעור הלכה אקטואלית
08:00	שחרית ג' (בביה"ס, ימים א-ה)	06:45	שחרית א'
09:16←09:19	סוף זמן ק"ש	08:30	שחרית ב'
19:10	מנחה משניות וערבית	08:00	שחרית ע"מ
19:24←19:19	שקיעה	17:40	13:30 מנחה
20:10	ערבית	17:15	לימוד הורים וילדים
21:00	ערבית (בשקד ג')	14:00	מנחה (בבית שנון)
		17:30	מנחה ע"מ
		18:00	שיעור-הרב ארי
		19:55	צאת השבת

שבת
שלום

דבר האצרכת

החל מן העלון הזה אני מקבלת על עצמי את תפקיד העורכת. תחושה של התרגשות ויראת-כבוד אופפת אותי כשאני נזכרת בעורכי ובעורכות העבר של העלון המכובד שלנו, ובמיוחד באבי מורי ז"ל שערך את העלון במשך שנים רבות וראה בעלון כלי ביטוי רב-ערך. אני תפילה שלא תצא שגגה תחת ידי. אני מודה ליורם קימלמן על שירותו רב-השנים כעורך העלון, על החפיפה המסודרת שערך עבורי, ומאחלת לו הצלחה רבה בכל מעשיו.

השבוע קיימנו **ישיבת מערכת ראשונה** ובה דנו במספר נושאים שעל הפרק. כמובן, בראש ובראשונה- ברצון שלנו שהעלון יבטא את דופק החיים של סעד, וזה תלוי רבות בתרומתו של כל אחד ואחת מכם בכתיבה או בתשומת-לב לנושאים שכדאי להביא לידיעת הציבור. נודה לכל מי שיבחר להטות שכם למען העלון שלנו. בנושא **פרשת השבוע** בעלון (נושא כאוב...) החלטנו שאם לא נמצא חברים שיקבלו על עצמם תפקיד זה-נצמצם את מקומה של פרשת השבוע בעלון. זאת כיוון שכיום יש בידינו שפע של דפי פרשת שבוע בבית הכנסת וכל הרוצה- יבוא וייטול.

דיברנו גם על נושא **ההספדים** הנדפסים בעלון לאחר פטירתם של חברינו או חברותינו. החלטנו שלא להעמיס מספר רב של הספדים בעלון אחד, כדי לא להפוך את העלון לחוברת זיכרון. בשבוע שלאחר הפטירה נביא את ההספד של נציג הקיבוץ והספד אחד (או שניים קצרים) של בני המשפחה. בעלונים הבאים- במהלך "השלושים"- נדפיס בכל פעם הספד נוסף. בתקווה לבשורות טובות, ישועות ונחמות לכולנו.

העלינו נושא "נפיץ"- **כתבות פוליטיות** בעלון שלנו. נזכרנו שבעבר היה זה מקובל ביותר אך בשנים האחרונות, בעקבות הקיטוב בעם, נוהרנו שלא לגעת בנושאים אלו. נשמח לשמוע את דעתכם בעניין. כמו כן חשוב לנו מאד לקבל מאמרים ותגובות בנושאים שברומו של העולם הקיבוצי שלנו. לדוגמא: עניין שיוך הדירות המעסיק אותנו כרגע. שאלות, תהיות, הצעות יתקבלו בברכה.

דנו ב**שיתוף של בני הנוער** שלנו וכיצד לעודד אותם לקרוא את העלון. ננסה למצוא כותבים או כותבות בין בני- הנוער שיכתבו על נושאים המעניינים אותם. נשמח לשמוע על מתנדבים/ מתנדבות. עלתה בקשה להביא עוד **פנינים מן הארכיון** שלנו, ואנו נשתדל למצוא עבורכם פנינים שכאלו. אנא, פנו אלינו בכל רעיון או בקשה.

בתקווה לשרת אתכם כמיטב יכולתנו, "ויהי נועם ה' אלוקינו עלינו... ומעשה ידינו כוננהו".

המערכת: שרה פולק, קובי אברהם, שקמה כספי-יני, ברקאי אפרתי וח'ית רפא.

ברכות חמות להלל לזר

תלמיד כיתה ח' הביה"ס דצ"ת

אשר לכה במקום השני בתחרות הכתיבה הארצית של משרד החינוך

על סיפורו "אחייט בין הדורות".

ובהזמנות לו- ברכות מט על זכייתו בתואר

חתן התנ"ך של בית ספרנו.

דאלוה מקומית!

זיכרון הסלון בבית ה' עדינה טרינפלד

ערב יום השואה תשפ"ג.

דממה והתרגשות בסלון. עדינה הנרגשת פותחת בשיר "היום יום הולדת", בהמשך סיפורה יתברר לנו שכך היו אמה של עדינה וחברתה מאושוויץ חוגגות מדי שנה את הצלתה של החברה בזכות אמה של עדינה. סיפור חייה של עדינה כילדת דור שני לניצולי שואה. סיפור הישרדותה המטלטל והלא יאומן של אמא שלה - גברת שרה בת שמואל ואסתר גולדשטיין לבית גוז'יק.

הסלון מלא בני משפחה, חברות וחברים, מבוגרים וצעירים, נכדים ואפילו הורים וילדים. כולם מאזינים ביראה. מידי פעם נכנסת חברה נוספת, וגם אם ובנותיה. דבר לא מפריע לשטף הדיבור של עדינה. הסיפור לא קל.

ממשיכה ומספרת על מחנה הריכוז, על האובדן והרעב, ועל סיוע לאשה נזקקת. על סיום המלחמה, על ההיכרות בין הוריה, ועל נישואיהם. על העלייה ארצה, ועל ילדותה ברמת גן.

ילדות לכאורה רגילה, ישראלית, אך בעצם ילדות טעונה בכובד הזיכרונות משם, הסיוטים והגעגועים. משפט אייכמן והשפעותיו.

עדינה מדברת בשטף, ואני נזרקת אל ילדותי שלי. אותן חוויות. אותם קשיים. סיפורה של עדינה מציב מראה לחיי שלי. המסע שלה מהדהד בי את ילדותי, ילדה של ניצול שואה.

ובסוף, שאלות. ועדינה ממשיכה לשתף. והסיפור קשה אפילו לאוזניים של מבוגרים. אני מביטה בילדים, והם כולם קשובים. מאזינים ושותקים.

דור רביעי בסלון נחשף לחולייה אחת בסיפור חייה של משפחה אחת בעם ישראל. יושב עם עדינה ומשפחתה בסלון. לומד לזכור ולא לשכוח.

"למען ידעו דור אחרון בנים יולדו יקומו יספרו לבניהם" (תהילים ע"ח)

רחל ברזלי

לישראל רונה

ברכות חמות עם שחרור מ3ה"ל!

ה3חה רבה בחייך האזרחיים.

לחיי3יה יקותיאל ולכל המשפחה האורחבת

ברכות לבר המ3ווה של הנכד אביב

בן לנצח ואלישע (לולו) יקותיאל

איחולים למחות ונחת!

מכתב זיכרון בסלון הבית משפחת אבי הלפרין

נפגשנו בערב יום השואה בסלון ביתו של אבי הלפרין ושמענו ממנו את סיפור הישרדותו של אביו חיים שמעון אלטר.

אבי סיפר בהתרגשות וברהיטות והכין גם "הפתעות".

אביו נולד וחי בפולין בעיר זדונסקה וולה הקרובה ללודז', למשפחה בת שבע נפשות, בסוף המלחמה נותר היחידי מכל משפחתו.

כשהגיעו הגרמנים לעיר פינו את היהודים וגם את אביו - ילד בן 12 - לגטו לודז'. בהמשך עבר האב יחידי ממשפחתו בכמה מחנות ריכוז ועבודה וגם באושוויץ. את העובדה ששרד הוא ייחס לניסים שקרו לו.

הנס הראשון היה העובדה שעבד במטבח ונאלץ לסחוב כדים גדולים וכבדים במזון עבור הגרמנים. הטוב שבכך שיכול היה לגרד ולאכול את שאריות המזון מן הכדים, והייתה גם הפתעה כשקיבל מקצין גרמני תפוח עץ - טוב לב רגעי שהשיב את נפשו. הנס השני קרה שכאשר הגיע למטבח לנסות לקחת קצת שאריות מזון שהבטיח לו קצין גרמני, נתקל בקצין בכיר מאוד שהעניש אותו כששמע ממנו את האמת, שהוא רעב ובא לחפש אוכל. הוא דחף אותו לתוך חבית מלאה מים ותפוחי אדמה, ואמר לו: " אם אתה רעב - אז תאכל!" בנס לא טבע האב למוות באותה חבית. הנס השלישי היה כאשר חלה מאוד והוכנס לבית-החולים והיה בטוח שכאן כבר ימות, כי הגרמנים לא ישאירו בחיים את מי שאינו מועיל. בבית-החולים קיבל חליפת חולה מפוספסת שעליה רקום משולש צהוב הפוך. סימן שהוא גוי, במקום לקבל חליפת פסים עם משולש צהוב שחודו כלפי מעלה - הסימן להיותו יהודי. בזכות אותה טעות קיבל מזון טוב יחסית שהביא להחלמתו, ואפילו להשמנתו, והעיקר - לא נשלח למוות.

כאן אבי שלף לפתע מתיק שהיה על ידו את חליפת הפסים של אביו, מסתבר שהאב שמר אותה כל השנים.

בנוסף אבי העביר בינינו עוד שתי מזכרות: סיכת תכשיט יפה ושטר של 100 זלוטי, לפני שאביו אלטר נפרד מאביו, סבא של אבי בפעם האחרונה, הוא אמר לו שהחביא אוצר מתחת לרצפת העץ בסלון ביתם. את שתי המזכרות האלה האב מצא מתחת לרצפת העץ כשחזר לביתו בתום המלחמה. חשבתי לעצמי שמזכרות אלו וחליפת בית-החולים הם תשובה ניצחת נוספת למכחישי השואה למיניהם.

עוד סיפר אבי שאביו בכל הזדמנות אמר: "אשריי שזכיתי!" וזה הפך למוטו המשפחתי של כל המשפחה: "אשרינו שזכינו!"

בשם כל מי שנכח באותו ערב אומר: אשרינו שזכינו כולנו לשמוע את הסיפור המופלא, אשרינו שאנו זוכים לחיות במדינת ישראל ובקיבוץ סעד המדהים שלנו.

מפי קסט

דברי הרב ארי בטקס יום הזיכרון לחללי צה"ל ולנפגעי פצולות האיבה

הנה מה טוב ומה נעים שְׁבֵט אֲחִים גַּם יָחַד (תהילים קלג, א)

מילותיו של דוד המלך, משורר תהילים, מקבלות השנה, ובמיוחד בערב זה משמעות מיוחדת. ערב יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות האיבה בשנת ה-75 לעצמאות ישראל. בחודשים האחרונים, ליווה עם ישראל למנוחות עולמים שלושה זוגות אחים שנהרגו בפיגועי טרור ברחבי הארץ.

בי"ט בשבט השנה, נרצחו האחים יעקב-ישראל ואשר-מנחם הי"ד בצומת רמות בירושלים. כשבועיים לאחר מכן, בה' באדר, נרצחו האחים הלל ויגל יניב, תושבי הר ברכה בדרכם בכביש חווארה. כחודש לאחר מכן, בימי חול המועד פסח נרצחו האחיות מאיה ורינה די מהיישוב אפרת יחד עם אימם, בצומת חמרה שבבקעה. עוד לא תמו ימי השלושים להירצחן.

במאמרו 'קול דודי דופק' מונה הרב סולובייצ'יק שש דפיקות שדפק הדוד, כלומר הקב"ה על דלתה של הרעיה – עם ישראל. שש הדפיקות הן שישה אירועים היסטוריים, שהרב סולובייצ'יק מונה, שהתרחשו עם הקמתה של מדינת ישראל. אפשר היה לראות בהם צירוף מקרים מזדמן, אבל הרב סולובייצ'יק קורא לראות בדפיקות הללו את יד ה' שמחייבת לפתוח לו את הדלת ולא להתעלם. נדמה לי שגם משלוש המהלומות שחטפנו בשלושת האירועים שהזכרתי אסור לנו להתעלם. האם לא רואים ש'מאת ה' היתה זאת היא נפלאת בעינינו?!' זוג אחים, ועוד אחד ועוד זוג אחיות. האם אין כאן הזמנה א-להית לעסוק ולברר את יחסי האחוה בתוך העם, כאשר יש כאלה המציבים עליהם סימן שאלה?

איך מדברים אחים אלו עם אלו? איך מתנהלים, ואיך מקבלים החלטות שמשפיעות על האחים כולם, על כל בני המשפחה שגרים בבית אחד – היא מדינת ישראל!?

לא נביא אני ולא בן נביא. תמיד נזהרנו מלתת פרשנות נוקבת וברורה למאורעות שמתרחשים במציאות. איננו יכולים לפרש את האירועים בפרשנות פסוקה וחתוכה, ומאידך גם התעלמות מוחלטת לא באה בחשבון. כאשר נוצרת 'חזקה' נוראית כזו של פעם, פעמיים ושלוש – מהדהד באוזנינו הפסוק – 'לא תוכל להתעלם'. אלא שיש עוד תנאי אחד שמאפשר לפרש את המציאות. הפרמטר הנוסף שיש לבדוק הוא האם המסקנה משיתה חובה **עלינו** או על **הזולת**. הצעה שאירוע כזה או אחר קרה בגלל פגם במעשיו של האחר – זוהי הצעה שדורשת תיקון **מהזולת** ולא ממני. יש בה שמץ פסול ואולי מעבר לכך, לכן היא איננה ראויה. אבל אם המסקנה היא שדבר ה' שמתגלה במציאות החיים דורש משהו **מאיתנו** – הרי שחובה עלינו לתת את ליבנו לדבר, ולא לתת לו לחלוף ליד האוזן מבלי משים, ללא התבוננות ולימוד.

הנה מה טוב ומה נעים שְׁבֵט אֲחִים גַּם יָחַד.

בחודשים האחרונים זכה דגל ישראל לעדנה מיוחדת. כולם מניפים אותו. המצדדים ברפורמה והמתנגדים לה. כולם זועקים – זה הבית שלנו! וכולם כולם צודקים. זוהי נקודת המוצא ממנה צריכים לגשת אל השיח.

בימים בהם יש שמזכירים את הפיצול בין מלכות ישראל למלכות יהודה, נלמד את דבריו של רבי דוד אלטשולר בפירושו "מצודת דוד" על פסוק זה :

הנה מה טוב ומה נעים שְׁבֵט אֲחִים גַּם יָחַד. וכך הוא כותב :

מה **מאוד טוב** ומה **מאוד נעים** הדבר כאשר **ישבו** על אדמתם כל בית ישראל הנקראים **אחים** לגודל האחוה שביניהם : ויהיו גם **יחד** במלכות אחת ולא יחצו לשתי ממלכות עוד :

ואני מוסיף – יהנה מה טוב ומה נעים
מה בין טובי ל'נעים'?

'טוב' – הוא מושג ששייך למרחבי השכל, ואילו 'נעים' – הוא מושג ששייך למרחבי הרגש. השכל
והרגש כאחד מחייבים את השבט אחים גם יחד.
בתפילה שנבין ונחוש את הטוב ואת הנעימות שבייחד.
הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד.

צנייני ביטוח דחופים

בשבועיים הקרובים ייעדר דני לזר מסעד.
בענייני ביטוח דחופים – נא לפנות לאורן צרפתי.

לחצית בן-עמי אפרים ולאליס אפרים
לסבתא ולסבא צרבה ומשה בן-עמי
ולכל משפחת בן-עמי המורחבת
ברכות חמות
לנישואי הבת והנכדה
צליף צה"ל אנטון
הרבה שמחה ונחת!

להורים שנה ואורן צרפתי
לסביב מרים ויוסף (פתי) צרפתי
ולכל המשפחה –

איחולים חמים לכבוד
בר-המצווה רוצי

תלכו לצדלו בקריאות, בשמחה ובנחת!

יצאו ויבואו משיאי המלאות במקד יום הצמאות השנה!

השנה מפקד יום העצמאות שלנו עומד בסימן אחדות וחיבורים, מתוך אמונה שרב המשותף על השונה.

החיים כאן בארצנו הקטנטונת מלאי מהמורות, עליות וירידות. אך הבחירה לחיות כאן יחד עם המחלוקות, מתוך אחדות ולא מתוך אחידות- חזקה יותר מהכל.

בשנה החולפת הריחוק בעם הורגש ביתר שאת, ולכן הערב נפנה זרקור דווקא אל מה שמקרב ויוצר בינינו חיבורים.

מדליקי המשואות הם נציגים מתוך הקהילה אשר תורמים רבות, באופן רשמי ובאופן לא רשמי, ליצירת קשרים וחיבורים בתוך הקהילה ומחוצה לה.

שרה ג'קסון - אשר הוציאה לאור בשנה האחרונה ספר ילדים המספר את סיפור משפחתה שעברה את השואה. על ידי כך היא מחברת בין המורשת לבין דור העתיד.

שרה עברון - מזכ"לית הקיבוץ הדתי, אשר במסגרת תפקידה תורמת רבות לחיבורים בתוך תנועת הקיבוץ הדתי ומחוצה לה, עם הפנים לכלל החברה הישראלית.

שמחה ושרה בלס - אשר במשך שנים רבות, באופן לא רשמי, פותחים את ביתם וליבם לכל משפחה שמגיעה לקיבוץ ומשתדלים לחבר אותם במהירות לקהילה.

נטע גולדנברג, שקד רונה וטוהר לוי - נציגי "חסד אמיתי"- עמותה מופלאה שהוקמה לזכרו של אמיתי יקותיאל הי"ד, ומחלקת סלי מזון לנזקקים במועצה. באופן קבוע במשך שנים רבות היא מופעלת על ידי בני הנוער הנהדרים שלנו, המייצגים בכך את התגשמותו של החיבור האידיאלי בין תורה לעבודה.

יניב עקיבא- אשר אחת לשבועיים מגיע לכפר עזה ללימוד תורה משותף עם שכנינו היקרים, ובדרכה של תורה מחבר אותנו אל שכנינו.

הדס לוי - פעילה בקרן רש"י אשר פועלת ללא מטרות רווח ליצירת חיבורים בין כל חלקי החברה הישראלית.

שהם קבלן, עטרה כהן ואדרת גוברמן - שהם רכזת בנות השירות בקיבוץ, אשר תורמת לחיבור בין הבנות לקהילה. עטרה ואדרת - בנות השירות במשק הילדים בשנתיים האחרונות - אשר תורמות רבות לחיבור בין חברי הקהילה לטבע הקסום שלנו.

בתפילה לעוד שנים רבות, יחד במדינה המופלאה שלנו, ולתפארת מדינת ישראל!

117 מפקד יום הצמאות: לאה בובליף, הדס בן-צמי ומשי פנחס.

אלופים בדפדופים – פרשת אחרי-קדושים

לפני שנשאל את השאלות נחלק לכל המשתתפים ספרי תנ"ך. השאלות כולן יוצאות מפרשת השבוע ויוצרות חיבורים עם מקומות אחרים בתנ"ך. מה שצריך הוא להקשיב, לדפדף, לענות ולעמוד על הקשר בין שני המקורות. המוצאים משמעות מעניינת לחיבורים מוזמנים לשתף אותי.

1. "וַיִּנְתֵּן אֱהָרֹן עַל שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים גְּרִלוֹת" (פרק טז, ח) – מהו הגורל בפרשת אחרי? "הוא הגורל לפני הקדש" (אסתר ג, ז) – מה היה הגורל של המן במגילת אסתר?
2. "וְלָקַח מִדָּם הַפָּר וּמִדָּם הַשְּׁעִיר וַיִּנְתֵּן עַל קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב" (פרק טז, יח) – באיזה מזבח עוסק הפסוק? האם מותר להזות עליו דם? ראו בפרשת תצוה (שמות ל, ז).
3. על מה נאמר בפרשת אחרי "וְהִיְתָה לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם" (פרק טז, כט), ועל מה נאמר בפרשת אחרי "חֻקַּת עוֹלָם תִּהְיֶה זֹאת לָהֶם לְדֹרֹתָם" (פרק יז, ז)?
4. פעמיים בפרשת אחרי, בשני הקשרים שונים מוזכרים "שְׁעִירִים" (פרק טז, ח; פרק יז, ז) – מה פירוש המילה בכל הקשר?
5. באיזה ענין נאמר בפרשת אחרי "וְלֹא תִקְיָא הָאֲרָץ אֶתְכֶם" (פרק יח, כח), ובאיזה ענין נאמר בפרשת קדושים "וְלֹא תִקְיָא אֶתְכֶם הָאֲרָץ" (פרק כ, כב)?
6. "וּבְגֵד פְּלִאִים שְׁעֵטָנָא לֹא יַעֲלֶה עָלֶיךָ" – מהו בגד שְׁעֵטָנָא? ראו בפרשת כי תצא (דברים כב, יא).
7. על מה נאמר בפרשת קדושים "וַיַּעֲרֹלְתֶם עֲרֹלְתוֹ אֶת פְּרִיזוֹ" (פרק יט, כג), ועל מי נאמר בפרשת תזריע "מִזֶּמֶן בְּשֵׁר עֲרֹלְתוֹ" (ויקרא יב, ג)?
8. בפרשת קדושים מופיע פעמיים הציווי "שִׁבְתֵּתִי תִשְׁמְרוּ" (פרק יט, פסוק ג ופסוק ל) – מהו הציווי שמופיע בסמיכות למצוות השבת בכל פעם?
9. "לֹא תֹאכְלוּ עַל הַדָּם" (פרק יט, כו) – מהו האיסור? ראו רש"י וראב"ע. "וַיִּשְׁחֲטוּ אֶרְצָה וַיֹּאכְלֵם הָעָם עַל הַדָּם" – במה חטא העם בספר שמואל א (פרק יד, לב)?
10. ביחס למי נצטוונו בפרשת קדושים "וַאֲהַבֵּתָ לְרַעְדָּךָ כְּמוֹדָךְ" (פרק יט, יח), וביחס למי נצטוונו בפרשת קדושים "וַאֲהַבֵּתָ לוֹ כְּמוֹדָךְ" (פרק יט, לד)?

הרב ארי סו

פינת הטריביון / יאיר ארליך ופרקא אפרתי

נסו למצוא קשר בין השאלות לפרשות "אחרי מות-קדושים", תשובות במהופך בעלון בעמוד 2

1. בהקשר מה נאמר המשפט "הגידו כן לזקן"?
  2. איזה פריט משמש את ה"מורות"- אחיות הגורל במיתולוגיה היוונית?
  3. מי מאמן כיום את נבחרת ישראל בכדורגל?
  4. מה מצויר על התמונה שעל הקיר בשיר "שיעור מולדת" שכתב עלי מוהר וביצעה להקת כוורת?
  5. בגבול אילו מדינות שוכן מדבר גובי?
  6. מי טבע את המשפט "על בג"צ צריך להרים כף של טרקטור D9"?
  7. מי התייעץ עם מי, בעזרת בעלת האוב מעין דור?
  8. באיזה סקטור מקצועי נהוג לאפשר לעובדים לצאת לשנת שבתון?
  9. מהו "לשון הפר"?
  10. מה השם הכללי לעננים הנושאים משקעים?
- שאלת בונים:** מהם שמות הגנים במערכת הגיל הרך בסעד?

הודעות מצוות המרפאה

כפי שהודענו לאחרונה, נכון לתקופה הקרובה במרפאה אחות אחת בלבד, ועל כן אנו חוזרים ומבקשים בכל לשון של בקשה להקפיד על שעות הקבלה, ולכבד את זמנן הפנוי של המזכירות, האחות והרופאה.

שעות הקבלה במרפאה הן:

יום א' 8:00-9:00

13:00-17:00

יום ב' 8:00-12:00

יום ג' 8:00-12:00

יום ד' טיפת חלב -

אין קבלת אחות

יום ה' 8:00-12:00

יום ו' סגור

בקשה נוספת: הקפידו להגיע לביקור אצל הרופאה עם כרטיס מגנטי.

במידה ואין כרטיס ברשותכם יש להפעיל "ביקור ללא כרטיס" באפליקציה או להתקשר למכבי ללא הפסקה *3555 שלוחה 8

בתודה על שיתוף הפעולה ובברכת בריאות איתנה.

המרפאה וברו"ע.

קיבוץ סעד אבל על פטירתה של בת הקיבוץ

רחל קיני ז"ל

(בתם של דליה ועמוס כוכבי ז"ל)

ושולח תנחומים

לעדו, לילדים ולכל המשפחה.